

Et lille interview med vores opsynsfolk:

Hvem er det, der holder øje med vores sommerhus om vinteren?

En del af jeres kontingent går til opsyn af sommerhusene om vinteren.

Tove og Knud Hansen er pensionister og bor fast i Nordby, og som de selv siger, har de haft fornøjelsen af at gå opsynsrunderne de sidste 10-12 år. De første år var det 6 gange pr. år, men nu er det 4 gange pr. år, da sommerhusene bliver benyttet langt mere nu end tidligere.

Vi har aldrig helt opmålt, hvor langt vi går på en runde, men vi skyder på 10-12 km. pr. gang. Vi bruger ofte 2-3 dage om hver tur, men ikke fra morgen til aften, men et par timer formiddag og tilsvarende om eftermiddagen. Men det er meget afhængigt af vejret.

Vi går ikke på faste dage, men det er en fast rute, så vi fordeler det lidt, igen afhængigt af vejret. Men altid med ca. 1 mdr. interval.

Når vi kommer til huset, ser vi efter, om der er noget, der falder i øjnene, taget, spor osv. Så går vi en tur rundt om huset, ser efter om døre og vinduer er rigtigt lukkede, om der brænder lys, og om der er vandhaner, der løber.

Hvis der er nogen i huset, så går vi videre, eller sludrer lidt med dem, hvis de er udenfor, men banker normalt ikke på.

Hvis der har været en meget voldsom storm, tager vi en ekstra tur gennem området - ikke som ved et normalt opsyn, men lige for at tjekke om der er væltede træer, tage der er blæst af etc.

Det er mest ulåste døre, og vinduer der ikke er blevet lukkede, eller lys der ikke er slukket, og i få tilfælde vand der løber. Men i de senere år finder vi mindre og mindre.

Det er som om, folk er blevet mindre glemsomme. Det ser generelt rigtig pænt og ordentligt ud.

Vi kontakter kassereren, der så kontakter husejeren. Indtil for et par år siden kunne vi kontakte husejeren direkte. Det var jo en stor fordel, hvis det var noget, der skulle gå hurtigt. F.eks. løbende vand. Men det går ikke mere - det er person datalovgivning, der har sat en stopper for det.

Vi oplever jo lidt af hvert på vores tur. Noget af det værste er de meget glatte terrasser på denne årstid - nogle steder føler man virkelig, at der er smurt grøn sæbe på. Så det er med meget små skridt, når vi går rundt om huset.

Det værste er nok de gange, hvor der har været vand der fosser ud. Men der føler vi, at vi gør en forskel. Men alligevel noget vi helst er foruden.

Det sjoveste har vel været de gange, hvor der har været dyr involveret. F.eks. en stor tudse, der var faldet ned i en vandmålerbrønd og ikke kunne komme op, og en lille kaninunge, der løb rundt og rundt i en lille indhegning med krydderurter. Lidt rørende at opleve den glæde og taknemmelighed, man fornemmer.

Det var for øvrigt dejligt, da vi fik de gule veste. Før det følte vi os lidt som uvedkommende, der bare gik rundt og kiggede ind ad folks vinduer. Men alt i alt - frisk luft og motion - og det er jo et dejligt område.